

عنوان مقاله:

کاربرد مشتقات اصول در قانون مدنی ایران

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسین دشتیان - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

علیرضا سلطانی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

محمدرضا غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث دقیق و مفصل، بحث مشتق است و همچنین از جمله مباحث الفاظ است که در اصول فقه از آن یاد می شود و در قانون مدنی نیز کاربرد دارد. از این رو باتوجه به این ضرورت هدف این مطالعه بررسی کاربرد مشتقات اصول در قانون مدنی ایران است و سوال این است که کاربرد مشتقات اصول در قانون مدنی ایران چیست؟ نتایج نشان داد که مشتق، لفظی است که بیان کننده صفت یا حالتی از یک شخص یا شی باشد و بتوان آن را بر شخص و شی مزبور حمل کرد. به کار بردن الفاظ مشتق در مورد افراد یا اشیایی که هم اکنون دارای آن هستند حقیقت است و آنها که در آینده واجد آن صفت خواهند شد، استعمال مجازی است. در مورد به کار بردن لفظ مشتق در مورد افراد یا اشیایی که در گذشته دارای آن صفت بوده اند، اما هم اکنون فاقد آن صفت هستند، اختلاف نظر وجود دارد. به اعتقاد نگارندگان این پژوهش، استعمال الفاظ مشتق بر افراد و اشخاصی که اکنون دارای صفت و یا حالت خاص هستند حقیقی و در سایر موارد مجاز است. در نهایت اینکه از جمله کاربردهای کاربرد مشتقات اصول در حقوق مدنی میتوان به کاربرد این اصل درباره عقود و در مواد ۴۶۶، ۴۷۷، ۴۹۴، ۶۸۹ قانون مدنی و همچنین درباره ارث در مواد ۹۰۳ و ۹۱۳ قانون مدنی و درباره اسناد در ماده ۱۲۹۷ قانون مدنی اشاره کرد که به نوعی به مصادیق مربوط به مشتق در این موارد در قالبهای مختلف استفاده شده است. روش تحقیق به صورت توصیفی تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

مشتق، الفاظ، قانون مدنی، حقیقت و مجاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150713>

